

VODÁCKÝ KURZ 2014

Po dlouhém těšení se na vodácký kurz, které nás doprovázelo celé roky studia na gymnáziu, jsme se konečně dočkali! První červnové nedělní ráno jsme my, žáci třídy Septima a 3. A vyrazili vlakem na dlouhou cestu plnou přestupů až do Českých Budějovic. Zde nás čekal autobus, který nás měl zavést do prvního kempu ve Vyšším Brodu. Možná nás jeho výstižný název „Titanic“ měl varovat a leccos vypovědět, neboť i naše cesta nebyla úplně bez komplikací. Příčinou tentokrát nebyly ledovce, ale obyčejná závada spojkového lanka. Strávili jsme sice několik desítek minut na kraji vozovky, ale na rozdíl od pravého, o hodně většího a luxusnějšího Titanicu jsme všichni přežili a po pár zahraných písni na kytaru od našeho pana externisty Tomáše alias „Béďi“ se dokonce i celá naše posádka výtečně bavila. Po vysvození druhým autobusem jsme konečně dorazili na místo, postavili stany, chvíli poseděli u ohně a šli spát, abychom načerpali síly na pondělní náročný den.

Druhý den ráno jsme mírně vyděšení nasedli do našich zapůjčených kánoí a vyrazili na cestu plavbou po Vltavě do kempu U Vikinga. Mnozí z nás nikdy předtím nepádlovali, ale i přesto to nebylo příliš znát a poklidně jsme dopluli až do cíle. Večer jsme celí hladoví začali redukovat naše zásoby jídla z domu, dojídali jsme řízky, vařili si na vařiči snad všechny druhy polévek a cpali se různými sladkostmi či brambůrkami. Poté jsme opět poseděli u ohně, v doprovodu kytary jsme si zazpívali a probrali všemožná témata a zážitky, které se nám v blízké minulosti udály.

V úterý nás sice čekala mnohem kratší cesta, ale za to plná jezů. Byli jsme všichni mokří od hlavy až k patě, neboť se s námi snad všechny vlnky na konci jezu chtěly přivítat. Převrácením loďky ale utrpělo jen naprosté minimum z nás. Odpoledne jsme pluli Českým Krumlovem a kochali se krásou tohoto města. K večeru jsme zase s radostí přivítali nabídku, že si můžeme udělat individuální procházku do Krumlova.

Ve středu jsme si mohli pospat o něco déle než předešlé dny a navíc nám již od rána svítilo sluníčko, což nám vykouzlilo úsměv na rtech. Ani jsme se nestihli nadát, pořádně si užít plavbu a už jsme dopluli do kempu. Tam na nás byla přichystána ještě hromada aktivit. Profesori nám pomocí žáků názorně ukázali, jak máme zachraňovat topící se osobu. Pak jsme se rozdělili do skupin po šesti a každý z nás měl za úkol humornou scénkou předvést jak se zachovat při první pomoci nebo jak obstát v různých nebezpečných situacích.

Poslední den nás čekala divočejší voda, než jsme byli doposud zvyklí, nikoho to ale neodstrašilo a pořádně jsme se s tím poprali. Po cestě jsme si udělali přestávku, abychom mohli navštívit zříceninu hradu zvanou Dívčí kámen. Čím více ubíhal čas, tím se nám více nechtělo domů. Po přijetí do kempu jsme si na památku udělali skupinovou fotku a užívali si osobního volna. Dokonce nám byla o něco déle prodloužena večerka, a tak jsme chtěli z našeho posledního dne vytěžit co nejvíce pěkných chvil. Nenucená zábava, uvolněná atmosféra a veselý smích byly všude kolem nás.

V pátek jsme vstávali tak časně ráno, že snad i kohouti ve všech vesnicích okolo měli ještě půlnoc. Domů jsme se vrátili něco po druhé hodině odpoledne s plnými taškami mokrého oblečení, ale hlavně s novými zážitky, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Myslím, že tento kurz byl více než vydařený a díky našemu skvělému kolektivu včetně tolerantních profesorů jsme si ho užili na tisíc procent.

Lenka Látalová, Septima